

[Statsministeren.]

deres frie kulturelle og aandelige Liv uden Tryk fra den ene eller den anden Side.“

Der er ikke noget om, hvorvidt Sydslesvigerne kan faa Lov til at komme til Danmark eller ej, og der er dog forudsat en virkelig national og kulturel Sindelagsændring. Jeg bliver vist nødt til endnu en Gang at spørge det ærede Medlem: Hvad er egentlig Meningen? Er det Meningen, at de ikke skal have Lov til det, eller er det Meningen, de skal have Lov til det?

Naar vi nu taler om det sydslesvigske Spørgsmaal, vil jeg sige, at jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor vor Tale og vor Politik paa dette Omraade skal stemples som Lefen for Følelser og Stemninger, et Forsøg paa at udnytte det nationale Spørgsmaal i partipolitisk Øjemed. Med hvilken Ret gør man det? Med hvilken Ret gaar man ud fra, at vi ikke mener det, vi siger? Jeg synes egentlig, det er beskæmmende for de ærede Medlemmer, at de føler sig saa fattige, at de ikke har Raad til at gaa ud fra, at vi handler og taler i dette Spørgsmaal ud fra en ærlig og redelig Overbevisning.

Til allersidst skal jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard. Det ærede Medlem protesterede mod min Udtalelse om, at naar en national Kappestrid eller Kamp ikke gav Resultat i Retning af Ændring af Statstilhørsforholdet, saa vilde Kampen ikke have den samme Interesse og derfor virke svækkende. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den nævnte Udtalelse refererer sig til et ganske bestemt Forhold — jeg vil indrømme, at i al Almindelighed kan det ærede Medlem have Ret —, nemlig dette, at det Land, man strider for at komme tilbage til, ikke selv vil modtage en. Før 1920 var der jo heller ikke megen Udsigt til en Genforening. Tyskland var indtil Krigen i sin Vælde, var en Magt i Verden, specielt i Europa, som ikke mange kunde se, hvordan man skulde faa til at give Slip paa noget af det, den havde erobret. Der var altsaa ud fra en almindelig nøgtern og fornuftig, vi kan maaske endda sige snusfornuftig Opfattelse, ikke meget, der tydede paa, at nogen Genforening, i hvert Fald i en overskuelig Fremtid, kunde blive aktuel. Hvis vi nu i en saadan Periode havde sagt: ja, men selv om I nu overvinder alle disse Vanskeligheder, selv om I kommer igennem det og Dagen oprinder, saa vil vi slet ikke have jer — tror man saa ikke, at en saadan Stilling fra Moderlandets Side i allerhøjeste Grad vilde have svækket Modstandsevnen

og derigennem Kampen i den sønderjyske Landsdel for Bevarelse af den Nationalitet, som den nu havde? Og hvis vi nu over for Sydslesvigerne paa lignende Maade siger: der er mange Vanskeligheder at overvinde, det er muligt, mange vil vel mene sandsynligt, at der aldrig bliver nogen Mulighed for Genforening, men selv om I nu skulde komme igennem alt dette, og selv om det skulde gaa anderledes, end vi havde ventet og troet, saa vil vi slet ikke have jer — tror man da ikke, at en saadan Stilling fra vor Side i højeste Grad vilde svække og undergrave den nationale Kappestrid og Kamp, som føres ogsaa i Dag dernede i disse Landsdele? Det er det, jeg har ment at ville sige, og det er det, jeg fremdeles mener er rigtigt.

Jeg skal yderligere om Grænsespørgsmaalet sige — jeg har ogsaa givet Udtryk for det i en offentlig Udtalelse ved Nyt-aarstide —, at der har været en stor Divergens mellem de forskellige politiske Partier i de senere Maaneder om dette Spørgsmaal, men det synes mig, som om Meningerne ikke er saa afvigende fra hinanden, som de tidligere har været, som om der er en Tendens til ogsaa i dette Spørgsmaal at søge mere sammen.

Det bygger jeg paa de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har fremsat. Jeg siger ikke, at det ikke hele Tiden har været Socialdemokratiets Indstilling, men jeg har ikke hørt den udtrykt tidligere. Den Udtalelse, som jævnlig fremkom fra den Side under tidligere Drøftelser, som næsten var baade det første og det sidste: Grænsen ligger fast, Punktum, har vi ikke hørt i de senere Tider, og jeg glæder mig over, at man ikke har ment at skulle benytte den ved denne Lejlighed. Deri ser jeg ogsaa et Tegn paa, at der ligesom er ved at vokse frem en større Overensstemmelse mellem de forskellige Partier paa Rigsdagen, i hvert Fald paa dette Omraade, og det glæder jeg mig over.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Der har været rettet forskellige Spørgsmaal til mig, dels af mere speciel Karakter, dels af mere almindelig Art vedrørende vor Finanspolitik og vor økonomiske Politik i det hele taget, herunder Eengangsskat, Valutapolitik og deslige. Jeg vil gerne gemme disse almindelige Spørgsmaal lidt og først vende mig til de mere specielle Ting, der har været draget frem.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft udtalte Ønske om en Udbygning af Kontrollen med Skatteligningen og Selvangi-